

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Carlos Escribano Vindel

Tožena stranka: Ministerio de Justicia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba splošno načelo prava Unije o prepovedi diskriminacije razlagati tako, da nacionalna ureditev iz člena 31(1) zakona 39/2010 z dne 22. decembra o državnem proračunu za leto 2011 (*Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011*), s katero so bili določeni različni odstotki znižanj, ki so bili bolj obremenjujoči za tiste sodnike, ki so zaslužili manj in ki so morali zato nositi večje breme za vzdrževanje javnih odhodkov, ni v nasprotju z njim? (načelo prepovedi diskriminacije)
2. Ali je treba splošno načelo prava Unije o ohranitvi neodvisnosti sodstva s pomočjo pravične in stabilne plače, ki je v skladu s funkcijami, ki jih opravljajo sodniki, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je člen 31(a) zakona 39/2010 z dne 22. decembra o državnem proračunu (*Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado*), ki ne upošteva narave funkcij, ki jih izvajajo sodniki, njihove delovne dobe ali pomembnosti njihovih nalog, in ki pomeni večje breme za vzdrževanje javnih odhodkov izključno za tiste, ki zaslužijo manj? (načelo neodvisnosti sodstva)

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Norderstedt (Nemčija)
29. januarja 2018 – Christian Füllä/Toolport GmbH**

(Zadeva C-52/18)

(2018/C 152/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Norderstedt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Christian Füllä

Tožena stranka: Toolport GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, Direktive 1999/44/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi popravila ali zamenjave vselej samo v kraju, kjer se blago nahaja?
2. Če je odgovor nikalen:

Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, Direktive 1999/44/ES razlagati tako, da mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi popravila ali zamenjave vselej v kraju, kjer ima podjetnik sedež gospodarske dejavnosti?

3. Če je odgovor nikalen:

Kakšni pogoji izhajajo iz člena 3(3), tretji pododstavek, Direktive 1999/44/ES glede določitve kraja, v katerem mora dati potrošnik blago, kupljeno na daljavo, na razpolago podjetniku zaradi popravila ali zamenjave?

4. Če je kraj, kjer mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi pregleda in naknadne izpolnitve – vedno ali v konkretnem primeru – sedež podjetja:

Ali je obveznost potrošnika glede vnaprejšnje poravnave stroškov prevoza tja in/ali nazaj v skladu s členom 3(3), prvi pododstavek, v povezavi s členom 3(4) Direktive 1999/44/ES, ali pa „neodplačnost popravila“ pomeni, da mora prodajalec plačati predujem?

5. Če je kraj, kjer mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi pregleda in naknadne izpolnitve – vedno ali v konkretnem primeru – sedež podjetja in je obveznost vnaprejšnjega plačila stroškov s strani potrošnika v skladu s členom 3(3), prvi pododstavek, v povezavi s členom 3(4) Direktive 1999/44/ES:

Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, v povezavi s členom 3(5), druga alineja, Direktive 1999/44/ES razlagati tako, da potrošnik nima pravice odstopiti od pogodbe, če je podjetnika zgolj obvestil o napaki, ne da bi mu ponudil prevoz blaga do kraja podjetja?

6. Če je kraj, kjer mora potrošnik blago, kupljeno na daljavo, dati na razpolago podjetniku zaradi pregleda in naknadne izpolnitve – vedno ali v konkretnem primeru – sedež podjetja, vendar je obveznost vnaprejšnjega plačila stroškov s strani potrošnika v nasprotju s členom 3(3), prvi pododstavek, v povezavi s členom 3(4) Direktive 1999/44/ES:

Ali je treba člen 3(3), tretji pododstavek, v povezavi s členom 3(5), druga alineja, Direktive 1999/44/ES razlagati tako, da potrošnik nima pravice odstopiti od pogodbe, če je podjetnika zgolj obvestil o napaki, ne da bi mu ponudil prevoz blaga do kraja podjetja?

(¹) Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 29. januarja 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE

(Zadeva C-55/18)

(2018/C 152/10)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Nacional

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Tožena stranka: Deutsche Bank SAE

Zainteresirane stranke: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da je Kraljevina Španija s členoma 34 in 35 zakona o delovnih razmerjih, kakor se ju razlaga v sodni praksi, sprejela potrebne ukrepe za zagotavljanje učinkovitosti omejitev delovnega časa ter tedenskega in dnevnega počitka, ki jih določajo členi 3, 5 in 6 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 (¹), v primeru tistih delavcev, zaposlenih za polni delovni čas, ki se niso izrecno zavezali, posamično ali kolektivno, da bodo delali prek polnega delovnega časa, in ki niso mobilni delavci, delavci trgovske mornarice ali železniški delavci?